

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ

ศุลกากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

อ.พ. ๒/๒๕๔๘ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๓ , ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๙

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961155295

ร่างพระราชบัญญัติ

ศุลกากร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

สารบัญ

	หน้า
๑. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. สรุปสาระสำคัญ	๓
๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พระพุทธศักราช ๒๔๘๐ และร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒ กับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณา ของคณะกรรมการกฤษฎีกา(คณะที่ ๓)	๗
๔. บันทึกของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๒
๕. คำนิยาม	๓๒
๖. การจัดระดับตัวแทนออกของรับอนุญาต (LICENSED CUSTOMS BROKER)	๓๔
๘. ประวัติความเป็นมาของตัวแทนออกของ	๓๙

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาวเยาวนิจ สุนนันทน์

ผู้อำนวยการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายนิทัศน์ ยาสีทธิ์

วิทยากร ๗

นายศุภโชค ชุนอิว

วิทยากร ๖

นายนพดล น้อยจ้อย

นิติกร ๖

นางสาวนภาพร ญาณศิริ

เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕

นางสาวอุไร ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการ ๕

นางสาวอุไร นัยพรม

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

หลักการและเหตุผลแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์การประกอบการเป็นตัวแทนออกของ (เพิ่มพินัยมคํ่าว่า "ออกของ" ในมาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖ เพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖/๑ มาตรา ๑๐๖/๒ และ มาตรา ๑๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๒) ปรับปรุงหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับพิธีการศุลกากรให้เป็นไปโดยรวดเร็วและเหมาะสมยิ่งขึ้น (เพิ่มมาตรา ๔/๑ ยกเลิกมาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๗ จัตวา มาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ มาตรา ๑๙ ทวิ มาตรา ๑๙ ตี และมาตรา ๑๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961155295

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันการปฏิบัติพิธีการศุลกากรจำเป็นต้องดำเนินการไปโดยรวดเร็วมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ อีกทั้งการกำหนดราคาศุลกากรที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินอากรสำหรับของที่นำเข้าของประเทศไทยในฐานะประเทศภาคีองค์การการค้าโลกยังไม่สอดคล้องกับวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรโดยกำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจออกระเบียบพิธีการศุลกากร และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออกสินค้าหรือการศุลกากร ปรับปรุงหลักเกณฑ์และขั้นตอนการขอคืนค่าอากรให้เหมาะสมอันจะเป็นการส่งเสริมการส่งออก กำหนดให้มีการอนุญาตให้เป็นตัวแทนออกของและกำหนดความรับผิดชอบของตัวแทนออกของ รวมทั้งให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการศุลกากร ตลอดจนกำหนดความผิดกรณีผู้ขอคืนค่าอากรล่าช้าและผู้ขอคืนค่าอากรไม่ตรงกับใบขนสินค้าในสาระสำคัญและแก้ไขอัตราโทษในบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สภาพบังคับใช้ของกฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดในการขอคืนค่าอากรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากรหรือคณะกรรมการพิจารณางดการฟ้องร้องหรือเปรียบเทียบปรับแทนสำหรับการกระทำความผิดในเขตต่อเนื่องได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่..) พ.ศ. ....”

๒. วันบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๓. เพิ่มเติมบทนิยาม

“คำว่า “ออกของ” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อพนักงานศุลกากรจะได้ตรวจมอบของให้ไปโดยถูกต้องหรือปล่อยของให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักรรวมทั้งการดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการศุลกากร”

๔. ผู้มีอำนาจในการกำหนดระเบียบพิธีการศุลกากร

เพื่อประโยชน์แห่งการนำของเข้า หรือส่งของออก หรือการนำของเข้าและส่งของออก หรือการศุลกากร ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบพิธีการศุลกากรได้

ระเบียบพิธีการศุลกากรตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

๕. ผู้มีหน้าที่ในการยึดหรืออายัด

“สิ่งใดๆ อันจะพึงต้องริบตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใดๆ และ ณ ที่ใดๆ ก็ได้”

๖. การนำเอาบทกำหนดโทษมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม

“มาตรา ๓๗ จัตวาให้นำความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ ทวิ มาตรา ๓๙ มาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ และมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม”

๗. ขั้นตอนการนำเข้าหรือการนำของออก

“นายเรือทุกลำที่บรรทุกสินค้าหรือมีแต่ฉบับเฉา ซึ่งมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑ ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเปิดระวางเรือ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ และแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจสอบ ทั้งนี้ โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

เรือลำใดมาถึงท่าและมีสินค้าต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออก หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้นๆ ลงไว้ในรายงานด้วย และถ้าเรือลำนั้นจะเดินต่อไปยังท่าอื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมีสำเนาเดินทางซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว และจะต้องแสดงสำเนานี้เมื่อยื่นรายงานขาเข้า ณ ท่าอื่นด้วย โดยจะต้องปฏิบัติเช่นนี้ทุกๆ ท่า จนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเทศออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี

ถ้ามีการกระทำความผิดตามมาตรานี้ด้วยประการใดๆ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้นให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี”

“ถ้านายเรือรายงานว่า ไม่รู้ว่ามีสินค้าที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือตามมาตรา ๓๘ มีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามาหรือของต้องกักตักในการนำเข้า ให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้”

“ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออก ยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชีรายชื่อสินค้าสำหรับเรือ โดยมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าขาออกของกรมศุลกากรและแสดงใบรับรองสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๘ ต่อศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด”

“ผู้ใดยื่นใบขนสินค้าขาออกที่สำแดงค่าขอคืนค่าอากร หรือให้ผู้ยื่นยื่นใบขนสินค้าที่สำแดงค่าขอคืนค่าอากรดังกล่าว ถ้าพนักงานศุลกากรตรวจพบว่า ของที่ได้บรรทุกลงเรือหรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ท่าเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออก หรือส่งออกตามมาตรา ๑๙ จัดว่าไม่ตรงตามสำแดงหรือมีปริมาณน้อยกว่าที่สำแดงในสาระสำคัญ หรือไม่พบของที่ส่งออกตามสำแดงให้ถือว่าผู้สำแดงการขอคืนค่าอากรมีความผิด ต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่งๆ ให้ปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือสามเท่าของจำนวนค่าอากรที่ขอคืนซึ่งได้รวมค่าอากรขาออกด้วยแล้ว หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่ผู้ยื่นใบขนสินค้านั้นมิได้เป็นผู้สำแดงค่าขอคืนค่าอากร ต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่งๆ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ

ของใดๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้ริบเสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่าบุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”

๘. ตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้า

“บุคคลใดได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าและยื่นคำขอเพื่อกระทำการเป็นตัวแทนในเรื่องสินค้า เพื่อกิจการใดๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุมัติแล้ว ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของสินค้าในกิจการนั้น

การยื่นคำขอและการอนุมัติเป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

“บุคคลผู้เป็นตัวแทนตามมาตรา ๑๐๖ กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากร ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น

บทบัญญัติวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุยกเว้นความรับผิดชอบของเจ้าของสินค้า

อธิบดีจะมอบหมายให้ตัวแทนออกของเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานศุลกากรในกิจการอันเห็นได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการศุลกากรก็ได้

ตัวแทนออกของใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศุลกากรในกิจการที่ได้รับมอบหมายนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น”

“ในกรณีที่ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือผู้ที่เกี่ยวข้องร้องขอให้ดำเนินพิธีการศุลกากรหรือให้บริการใดๆ ในทางศุลกากร เมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้จัดทำให้ได้ โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง”

๙. ขั้นตอนการปฏิบัติของผู้ควบคุมอากาศยานที่บรรทุกของมาจากนอกราชอาณาจักร

“ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักรต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเปิดระวางอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ แบบเงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูมและบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุก มาบัญชีนั้น ต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกหรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมจะต้องแถลงข้อความว่าด้วยของนั้นๆ ลงไว้ในรายงานด้วย

ผู้ควบคุมอากาศยานใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทและบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้กักไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี

อากาศยานใดมิได้บรรทุกของ ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรา นี้ แต่ต้องยื่นสมุดปูมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง”

๑๐. หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติกรขอคืนเงินอากรขาเข้า

“ของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ และได้สำแดงการขอคืนอากรในใบขนสินค้าขาออกประเภทขอคืนอากร ให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกเก็บในสิบส่วน หรือส่วนที่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า ภายใต้หลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ระยะเวลาของนั้นอยู่ในราชอาณาจักรของนั้นต้องมีได้ใช้ประโยชน์ด้วยประการใด เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งของกลับออกไป และมีได้เปลี่ยนแปลงรูปลักษณะใดๆ”

“ของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือได้โอนหรือจำหน่ายไปตามมาตรา ๑๙ จัตวา และได้สำแดงการขอคืนเงินอากรในใบขนสินค้าขาออกประเภทขอคืนอากร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลา ที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ของที่นำเข้ามานั้นต้องมีใช่เป็นของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร”

“เมื่อผู้นำเข้าของเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้รับการค้ำประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร หรือ หลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นสมควร แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ และเมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๙ ทวิ ให้คืนประกันโดยถือว่าเป็นการคืนเงินอากร”

“ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดตามมาตรา ๑๙ ทวิ หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกตามมาตรา ๑๙ ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จในเวลาโอนหรือจำหน่ายของเช่นนั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๘๐ และพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๘๒ กับร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓)

พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙	ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติ ศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙</p> <p>มีพระบรมราชโองการ ให้พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่การจัดและปฏิบัติการของกรมศาลการนั้น สมควรจะกำหนดลงไว้ให้เป็นระเบียบสืบไป</p> <p>จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้โดยหมทมาตราดังต่อไปนี้</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ ศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศาลการ</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p>	

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕” และให้ใช้เป็นกฎหมายเมื่อพ้นวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว</p> <p>๓ เดือน</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นบทนิยาม</p> <p>ต่อจากบทนิยามคำว่า “เขตปลอดอากร” ในมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>“คำว่า “ออกของ” หมายความว่า การปฏิบัติพิธีการศุลกากรเกี่ยวกับการนำของเข้ามาในหรือส่งของออกไปนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อพนักงานศุลกากรจะได้ตรวจสอบของให้ไปโดยถูกต้องหรือปล่อยของให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร รวมทั้งการดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการศุลกากร”</p> <p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปเป็นมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕</p> <p>“มาตรา ๔/๑ เพื่อประโยชน์แห่งการนำของเข้าหรือส่งของออก หรือการนำของเข้าและส่งของออก หรือการศุลกากร ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดระเบียบพิธีการศุลกากร</p> <p>ได้</p>	<p>เพื่อกำหนดความหมายของคำว่า “ออกของ” ให้เกิดความชัดเจน</p> <p>เพื่อให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากรออกระเบียบพิธีการศุลกากรได้อนุญาตให้เกิดความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... <u>ระเบียบพิธีการศุลกากรตามวรรคหนึ่ง เมื่อประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้</u>	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๒๔ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้</p> <p>๑๑๑</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๑๑ ทวิ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๔๕๓</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๔ สิ่งใด ๆ อันจะพึงต้องรับตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ มีอำนาจยึดหรืออายัดในเวลาใด ๆ และ ณ ที่ใด ๆ ก็ได้”</p>	<p>เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๗ ของความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔</p> <p>เพื่อให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการอายัดสิ่งใด ๆ อันพึงต้องรับ(นอกเหนือไปจากการยึด)</p>
<p>๑๑๒</p> <p>มาตรา ๓๗ จัตุวา ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒ ทวิ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติ</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ จัตุวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๔๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๗ จัตุวา ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ ทวิ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒ ทวิ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๒ ทวิ</p>	<p>ให้สามารถนำบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องคดีมาใช้บังคับกับการกระทำความผิดในเขตต่อเนื่องได้</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>ศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม</p>	<p>แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ และ มาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และบทกำหนดโทษอันเกี่ยวกับบทบัญญัติดังกล่าว มาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลม”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p> <p>“มาตรา ๓๔ นายเรือทุกลำที่บรรทุกสินค้าหรือมีแต่ อับเฉา ซึ่งมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงาน อันถูกต้องตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๑ ยื่นต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ก่อนเปิดระวางเรือเว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษ และแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจสอบ โดยให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด</p> <p>เรือลำใดมาถึงท่าและมีสินค้าต่างประเภทที่ประสงค์ จะส่งออก หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือ ต้องแถลงข้อความว่าด้วยสินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย และ ถ้าเรือลำนั้นจะเดินต่อไปยังท่าอื่นภายในราชอาณาจักร นายเรือ จะต้องมีสำเนาเดินทางซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้ว และ จะต้องแสดงสำเนาเมื่อยื่นรายงานเข้า ณ ท่าอื่นด้วย โดย จะต้องปฏิบัติเช่นนี้ทุก ๆ ท่าจนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเภทออกจากเรือหมด แล้วแต่กรณี</p>	<p>กำหนดให้วิธีการการรายงานเรือเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดี กำหนด และแยกวรรคเพื่อให้เกิดความชัดเจนและ เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๓๘ นายเรือทุกลำที่บรรทุกสินค้าหรือ มีแต่อับเฉา ซึ่งมาแต่ภายนอกประเทศ จะต้องทำ รายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนด ไว้ (ใบแนบ ๑) ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เมื่อเรือมาถึงท่า เมื่อยื่นรายงานนี้ให้นายเรือแสดงใบทะเบียนเรือเพื่อตรวจด้วย และรายงานนี้ต้องทำยื่นก่อนเปิดระวางเรือ เว้นแต่จะได้รับ อนุญาตพิเศษ และถ้าเรือลำใดมาถึงท่า มีสินค้าต่างประเภท ที่ประสงค์จะส่งออกก็ดี หรือจะขนขึ้น ณ ที่อื่นภายใน พระราชอาณาจักรก็ดี นายเรือจะต้องแถลงข้อความว่าด้วย สินค้านั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย ถ้าและเรือลำนั้นจะเดิน ต่อไปยังท่าอื่นภายในพระราชอาณาจักร นายเรือจะต้องมี สำเนาเดินทางซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่รับรองแล้วไปด้วย และ จะต้องแสดงสำเนาเมื่อทำรายงานเข้า ยื่น ณ ท่าอื่น และ จะต้องทำดังนี้ต่อไปทุก ๆ ท่าจนกว่าเรือนั้นจะได้ออกพ้นไป หรือจนกว่าจะได้ถ่ายสินค้าต่างประเภทออกจากเรือหมด</p>		

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>แล้วแต่กรณี ถ้ามีการทำผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ทำว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้ยกไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำกรขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี</p> <p>มาตรา ๓๙ ถ้านายเรือรายงาน ว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือนั้นมีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา หรือของต้องกักตุนในการนำเข้า ให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้</p>	<p>ถ้ามีการกระทำความผิดตามมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ นายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้ยกไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบายเหตุที่ทำกรขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๓๙ ถ้านายเรือรายงาน ว่า ไม่รู้ว่าในหีบห่อที่ประสงค์จะส่งออกไปกับเรือตามมาตรา ๓๘ มีสิ่งใดบ้าง พนักงานศุลกากรจะสั่งให้เปิดหีบห่อนั้นออกเพื่อตรวจดูก็ได้ และถ้าปรากฏว่าในหีบห่อนั้นมีของซึ่งต้องห้ามมิให้นำเข้ามา หรือของต้องกักตุนในการนำเข้า ให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่อธิบดีจะอนุญาตให้ส่งออกไปได้”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๑ ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออกยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชีรายชื่อสินค้าสำหรับเรือ โดยมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีสินค้าขาออกของกรมศุลกากร และแสดงใบรับรองสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ในแบบ ๘ ต่อศุลกากร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด”</p>	<p>เพิ่มอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p> <p>เพื่อให้พนักงานศุลกากรสามารถสั่งให้อายัดของที่ต้องห้ามมิให้นำเข้าหรือของต้องกักตุนในการนำเข้าไว้เพื่อดำเนินคดีได้</p>
<p>มาตรา ๕๑ ให้นายเรือทุกลำซึ่งบรรทุกสินค้าขาออกยื่นหรือจัดให้ตัวแทนยื่นบัญชีรายชื่อสินค้าสำหรับเรือ ซึ่งต้องมีรายละเอียดแห่งสินค้าตามที่ระบุไว้ในบัญชีรายชื่อสินค้าขาออกของศุลกากรนั้น ต่อศุลกากรภายในหกวันเต็มนับแต่วันที่ได้ออกใบปล่อยเรือขาออกให้ บัญชีสินค้าสำหรับเรือนี้ให้ทำเป็นสองฉบับมีข้อความต้องกัน และต้องมีใบรับรองสินค้าตามแบบที่กำหนดไว้ในแบบ ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ติดไปด้วย</p>		<p>ให้อำนาจอธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการยื่นบัญชีสินค้าขาออก</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๖๐ ถ้าของใดที่ซื้อคืนหรือได้อนุญาตคืน คำภาษีแล้วได้บรรทุกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ทำเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป และพนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจพบว่าของนั้นไม่ตรงตามใบขนสินค้า ใบขึ้นบรรทุก สินค้า คำร้องขอหรือเอกสารอื่นก็ดี หรือถ้าคำร้องขอ อันเกี่ยวแก่ของนั้นปรากฏว่าเป็นการทุจริตด้วยประการใด ก็ดี ท่านให้รับของนั้นเสียคืน กับทั้งที่บ่อและของสิ่งอื่น ที่อยู่ในที่บ่อนั้นด้วย และบุคคลผู้ขออนุญาตส่งและ ขอคืนคำภาษีสำหรับของนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือสามเท่าจำนวนคำภาษีที่ซื้อคืน หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน</p>	<p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๖๐ ผู้ใดยื่นใบขนสินค้าขาออกที่สำแดง คำขอคืนค่าอากร หรือให้ผู้ยื่นยื่นใบขนสินค้าที่สำแดงคำขอ คืนค่าอากรดังกล่าว ถ้าพนักงานศุลกากรตรวจพบว่าของที่ได้รับตกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ทำเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกไป หรือส่งออกตามมาตรา ๑๔ จัตวา ไม่ตรงตามสำแดงหรือมีปริมาณน้อยกว่าที่สำแดงในสาระสำคัญ หรือไม่พบของที่ส่งออกตามสำแดง ให้ถือว่าผู้สำแดงการ ขอคืนค่าอากรมีความผิด ต้องระวางโทษสำหรับความผิด ครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือสามเท่าของจำนวน ค่าอากรที่ซื้อคืนซึ่งได้รวมค่าอากรขาออกด้วยแล้ว หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p><u>ในกรณี</u>ที่ผู้ยื่นใบขนสินค้านั้นมิได้เป็นผู้สำแดง คำขอคืนค่าอากร ต้องระวางโทษสำหรับความผิดครั้งหนึ่ง ๆ ให้ปรับเป็นเงินไม่เกินห้าแสนบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p><u>ของใด ๆ อันเนื่องด้วยความผิดตามมาตรานี้ ให้ปรับ เสียสิ้นโดยไม่ต้องคำนึงว่า บุคคลผู้ใดจะต้องรับโทษหรือไม่”</u></p>	<p>แก้ไขอัตราโทษปรับ เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙	ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๐๖ บุคคลใดได้รับอำนาจจากเจ้าของสินค้า โดยแสดงออกชัด หรือโดยปริยาย ให้เป็นตัวแทนในเรื่องสินค้านั้น ๆ เพื่อกิจการอย่างใด ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้และการให้อำนาจนั้นพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุมัติแล้ว ไซ้ ท่านให้ถือว่า บุคคลนั้นเป็นเจ้าของสินค้านั้น ๆ</p> <p>การยื่นคำขอและการอนุมัติเป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐๖ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๐๖ บุคคลใดได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าและยื่นคำขอเพื่อกระทำการเป็นตัวแทนในเรื่องสินค้านั้น ๆ เพื่อกิจการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยศาลการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้อนุมัติแล้ว ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นเจ้าของสินค้านั้น ๆ</p> <p>การยื่นคำขอและการอนุมัติเป็นตัวแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”</p> <p>มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๖/๑ และมาตรา ๑๐๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๕๖๙</p> <p>“มาตรา ๑๐๖/๑ บุคคลผู้เป็นตัวแทนตามมาตรา ๑๐๖ กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศาลการ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น</p> <p><u>บทบัญญัติวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุยกเว้นความผิดของเจ้าของสินค้า</u></p> <p>มาตรา ๑๐๖/๒ อธิบดีจะมอบหมายให้ตัวแทนออกของเป็นผู้ดำเนินการแทนพนักงานศาลการในกิจการอันเห็นได้ว่าเป็นการกระทำเพื่อความสะดวกในการปฏิบัติพิธีการศาลการก็ได้</p>	<p>ให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้เป็นตัวแทนออกของ</p> <p>กำหนดความรับผิดชอบของตัวแทนออกของที่กระทำการใด ๆ ฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยศาลการ</p> <p>ให้อำนาจแก่อธิบดีในการมอบหมายให้ตัวแทนออกของดำเนินการในการปฏิบัติพิธีการศาลการแทนพนักงานศาลการได้</p>

พระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔	ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... <u>ตัวแทนออกของได้กระทำกรอันเป็นการฝ่าฝืน</u> <u>บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยศาลการในกิจการที่ได้รับ</u> <u>มอบหมายนั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานศาลการ</u> <u>เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดนั้น”</u> มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติศาลการ พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ “ <u>มาตรา ๑๑๖/๑ ในกรณีที่มีผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก</u> <u>หรือผู้ที่เกี่ยวข้องขอให้ดำเนินพิธีการศาลการหรือให้บริการ</u> <u>ใด ๆ ในทางศาลการ เมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้จัดทำให้ได้</u> <u>โดยให้เสียค่าธรรมเนียมตามที่รัฐมนตรีกำหนดใน</u> <u>กฎกระทรวง”</u>	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
		ให้รัฐมนตรีออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเมื่อใด ๆ ในการดำเนินพิธีการศาลการ

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติ ศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐</p> <p>ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐) อาทิสัยทิพอภา พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยยุทธโยธิน ตราไว้ ณ วันที่ ๑๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙</p> <p>จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๔๘๐</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม</p>
<p>มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่อธิบดีกำหนดภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เมื่ออากาศยานมาถึงสนามบินศุลกากรเมื่อยื่นรายงานนี้ให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูมและบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร และรายงานนี้ต้องทำขึ้นก่อนเปิดตรวจอากาศยาน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกก็ตี หรือจะขึ้นขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักรก็ตี ผู้ควบคุมจะต้องแจ้งข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานที่ผิดต่อบทมาตรานี้ด้วยประการใด ๆ ผู้ควบคุมมีความผิดต่อพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมฉบับนี้หากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดี หรือจะขึ้นขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมจะต้องแจ้งข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย</p> <p>เมื่ออากาศยานใดมีได้บรรทุกของ ก็ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรานี้ แต่ต้องยื่นสมุดปูมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง</p>	<p>“มาตรา ๑๕ ผู้ควบคุมอากาศยานทุกลำที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานอันถูกต้องยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนเปิดตรวจอากาศยาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ แบบ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้ควบคุมยื่นสมุดปูมและบัญชีของทั้งปวงที่บรรทุกมา บัญชีนั้นต้องได้ลงลายมือชื่อพนักงานศุลกากรประจำสนามบินที่บรรทุกของก่อนเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ได้รับอนุญาตพิเศษ และถ้าอากาศยานลำใดมาถึงสนามบินศุลกากรมีของต่างประเทศที่ประสงค์จะส่งออกหรือจะขึ้นขึ้น ณ ที่อื่นภายในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมจะต้องแจ้งข้อความว่าด้วยของนั้น ๆ ลงไว้ในรายงานด้วย</p> <p>ผู้ควบคุมอากาศยานใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ผู้ควบคุมนั้นต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และบรรดาของที่มีได้ทำรายงานยื่นไว้โดยถูกต้องนั้น ให้ยกไว้จนกว่าจะได้รายงานให้ถูกต้อง หรือจนกว่าจะได้อธิบดีเหตุที่ทำการขาดตกบกพร่องนั้นให้เป็นที่พอใจของอธิบดี</p> <p>อากาศยานใดมีได้บรรทุกของ ไม่ต้องทำรายงานตามมาตรานี้ แต่ต้องยื่นสมุดปูมเพื่อพนักงานศุลกากรตรวจและสลักหลัง”</p>	<p>ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ แบบ เงื่อนไข และระยะเวลาในการจัดทำรายงานอากาศยาน และเพิ่มอัตราโทษปรับให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน</p>

พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>พระราชบัญญัติ ศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒</p> <p>ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ (ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๐) อาทิตย์ที่พออาภา พล.อ. เจ้าพระยาพิชัยเนทรโยธิน ตราไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒ เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไข เพิ่มเติมพระราชบัญญัติศาลการ พุทธศักราช ๒๕๖๙</p> <p>จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติ ขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้</p>	<p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่ง พระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ และให้ใช้ความ ต่อไปนี้แทน</p>	

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ ของใดที่พิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าเป็นของรายเดียวกันที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรและเสียอากรแล้ว ถ้าส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้ยื่นขอเข้าเก็บในส่วนหรือส่วนที่เกินหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนไว้จะสูงกว่า ภายใต้งบเงินภาษีดังกล่าวต่อไป</p> <p>(ก) ระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ของนั้นมิได้ใช้ประโยชน์ด้วยประการใด ๆ เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งของนั้นกลับออกไป และมีได้เปลี่ยนแปลงรูปลักษณะใด ๆ</p> <p>(ข) ของนั้นมิได้ส่งกลับออกไปทางท่าหรือที่สำหรับ การส่งออกซึ่งของที่ขอคืนอากรขาเข้า</p> <p>(ค) ของนั้นมิได้ส่งกลับออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันนำเข้า และ</p> <p>(ง) ต้องขอคืนเงินอากรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ส่งของนั้นกลับออกไป</p> <p>อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ ของการส่งของกลับออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับการขอคืนเงินอากรนี้</p>	<p>“มาตรา ๑๙ ของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ และได้แสดงการขอคืนอากรในใบขนสินค้าขาออกประเภทขอคืนอากร ให้คืนเงินอากรขาเข้าให้แก่ผู้ยื่นขอคืนอากรขาเข้าในส่วน หรือส่วนที่เกินกว่าหนึ่งพันบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับ แล้วแต่จำนวนไว้จะสูงกว่า ภายใต้งบเงินภาษีดังกล่าว และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ระหว่างที่ของนั้นอยู่ในราชอาณาจักร ของนั้นต้องมิได้ใช้ประโยชน์ด้วยประการใด เว้นแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการส่งของกลับออกไป และมีได้เปลี่ยนแปลงรูปลักษณะใด ๆ”</p> <p>มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน</p>	<p>แก้ไขจำนวนเงินของการคืนอากรขาเข้าที่เรียกเก็บจากผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออก และให้อำนาจอธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการคืนเงินอากรดังกล่าว</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๑	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ...) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ ทวิ ของที่ส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าพิสูจน์เป็นที่พอใจอธิบดีหรืออธิบดีมอบหมายว่าได้ผลิตหรือผสมหรือประกอบหรือบรรจุด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่ได้เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำของเข้า ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังต่อไปนี้</p> <p>(ก) ของที่นำเข้ามานั้นมีใช้ของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร</p> <p>(ข) ปริมาณของที่นำเข้าซึ่งใช้ในการผลิต หรือผสม หรือประกอบ หรือบรรจุ เป็นของที่ส่งออก ให้อัตราเท่ากับเกณฑ์ที่อธิบดีเห็นชอบหรือประกาศกำหนด</p> <p>(ค) ของนั้นได้ส่งออกไปทางท่าหรือที่สำหรับการส่งออกซึ่งของที่ขอคืนเงินอากรขาเข้า</p> <p>(ง) ของนั้นได้ส่งออกไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันนำของซึ่งใช้ในการผลิต ผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออก เข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีมีเหตุสุดวิสัยทำให้ไม่อาจส่งออกมาภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้</p> <p>อธิบดีอาจขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน และวันที่ส่งของนั้นออกไป แต่อธิบดีจะขยายเวลาออกไปตามที่ได้เห็นสมควรก็ได้</p> <p>อธิบดีมีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการพิสูจน์ของ การส่งออกไป การจัดทำ และยื่นเอกสารต่าง ๆ การคำนวณเงินอากรที่พึงคืนให้ และวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับอากรขอคืนเงินอากรนี้</p>	<p>“มาตรา ๑๙ ทวิ ของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ ถ้าได้ผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร หรือได้ออนไปตามมาตรา ๑๙ จัตวา และได้สำแดงการขอคืนเงินอากรในใบขนสินค้าขาออก ประเภทขอคืนอากร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวที่เรียกเก็บไว้แล้วให้แก่ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกแล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ของที่นำเข้ามานั้นต้องมีใช้เป็นของที่กฎกระทรวงระบุห้ามคืนเงินอากร”</p>	<p>ให้อธิบดีกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการคืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเมื่อเดินทางไปยังต่างประเทศ</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ ครี เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุ เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งไปเป็นผู้ซื้อสินค้าเปลี่ยนไปเมืองต่างประเทศ อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้รับการค้าระหว่างประเทศ การคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่น แทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้</p> <p>เมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๙ ทวี ก็ให้คืนหลักประกันโดยถือเสมือนว่าเป็นการคืนเงินอากร</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ ครี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๙ ครี เมื่อผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่า ของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการส่งออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นผู้ซื้อสินค้าเปลี่ยนไปเมืองต่างประเทศ อธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้รับการค้าระหว่างประเทศ การคลังหรือธนาคาร หรือหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นสมควรแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสีย โดยอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ และเมื่อมีการส่งออกซึ่งของที่จะได้คืนเงินอากรตามมาตรา ๑๙ ทวี ให้คืนประกันโดยถือว่าการคืนเงินอากร”</p> <p>มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๙ จัตวา ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ตามมาตรา ๑๙ ทวี หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าที่ต้นบน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากร ตามกฎหมายว่าด้วย พิศัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออก</p>	<p>เพื่อให้ผู้นำของเข้าสามารถนำหลักประกันอื่นที่อธิบดีเห็นสมควรแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสียได้</p>
<p>มาตรา ๑๙ จัตวา ของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อใช้ในการผลิต ผสม ประกอบ หรือบรรจุตามมาตรา ๑๙ ทวี หากโอนเข้าไปในคลังสินค้าที่ต้นบน หรือจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามกฎหมายว่าด้วยพิศัตราศุลกากรหรือกฎหมายอื่น ให้ถือว่าของนั้นได้ส่งออกตาม</p>		<p>เพื่อให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๙ ทวี</p>

พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒	ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๙ ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นว่านั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้าสำเร็จ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นว่านั้น โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p>	<p>ตามมาตรา ๑๙ ทวิ ในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นว่านั้น ทั้งนี้ โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด</p> <p>การรับของที่ได้โอนหรือจำหน่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการนำเข้าเข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำเข้า สำเร็จในเวลาที่โอนหรือจำหน่ายของเช่นว่านั้น โดยให้ ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	

เรื่องเสร็จที่ ๘๖๗-๘๗๐/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๒๐๔/๗๓๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ว่าด้วยตัวแทนออกของ) ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป และได้มีหนังสือด่วนมาก ที่ นร ๐๕๐๓/๑๖๖๕๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๕ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖) โดยให้รับข้อสังเกตของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๕ (ฝ่ายเศรษฐกิจ) ไปพิจารณาดำเนินการ นอกจากนี้ได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกา ข้อ ๒ และข้อ ๔ ข้อสังเกตของสำนักงานศาลยุติธรรมและสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้ และได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๕๖๕๕ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๗ อนุมัติร่างพระราชบัญญัติศาลการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศาลการให้สอดคล้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ และสภาวะการณปัจจุบัน) ที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยรับประเด็นอภิปรายของคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรจัดทำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติที่กระทรวงการคลังเสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ว่าด้วยตัวแทนออกของ)

(๑) เพิ่มบทนิยามคำว่า “การออกของ” และ “ตัวแทนออกของ” เพื่อให้มีบทบัญญัติรองรับสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการเป็นตัวแทนของผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกในการนำของเข้ามาในหรือส่งออกของไปนอกราชอาณาจักร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒)

(๒) ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจออกระเบียบเกี่ยวกับการเป็นตัวแทนออกของและกำหนดให้ตัวแทนออกของต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก โดยถือว่าเป็นผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่าตนมิได้เป็นผู้ก่อหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖)

(๓) ให้อำนาจแก่อธิบดีกรมศุลกากรพิจารณามอบหมายให้ตัวแทนออกของดำเนินพิธีการศุลกากรแทนพนักงานศุลกากรได้ (เพิ่มมาตรา ๑๐๖ ทวิ)

(๔) ผู้นำของเข้า ผู้ส่งของออก หรือตัวแทนออกของอาจมอบหมายให้พนักงานหรือลูกจ้างดำเนินการในทางศุลกากรแทนตนได้ โดยต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (เพิ่มมาตรา ๑๐๖ ตริ)

(๕) ให้อธิบดีกรมศุลกากรออกระเบียบกำหนดการอนุญาตให้บุคคลกระทำการเป็นตัวแทนออกของ โดยการขออนุญาต และการต่อใบอนุญาตให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๙)

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ เพื่อให้สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินพิธีการศุลกากร หรือการให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากรได้ตามอัตราที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดในกฎกระทรวง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

๑.๓ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(๑) กำหนดให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจกำหนดระเบียบพิธีการศุลกากรแบบใดเพิ่มเติมเพื่อใช้กับบุคคล ของ ยวดยาน หรือเรือประเภทใดก็ได้ (เพิ่มมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๒) แก้ไขให้นายเรือที่บรรทุกสินค้าหรือมีแต่ฮับเฉาที่มาจากนอกราชอาณาจักรหรือมาจากภายในราชอาณาจักร ต้องทำรายงานยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๓) แก้ไขให้นายเรือที่บรรทุกสินค้าขาออก ยื่นบัญชีสินค้าสำหรับเรือต่อศุลกสถานตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๔) แก้ไขให้ผู้ยื่นใบขนส่งสินค้าขาออกที่สำแดงการขอคืนค่าอากรไม่ตรงตามสำแดงมีความผิดไม่ว่าผู้นั้นจะมีเจตนาหรือไม่ และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน รวมทั้งกำหนดเกี่ยวกับการหักจ่ายเงินสินบนรางวัล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙)

(๕) แก้ไขให้ผู้ควบคุมอากาศยานที่บรรทุกของมาแต่ภายนอกราชอาณาจักร ต้องทำรายงานยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และแบบที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด และปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗)

(๖) แก้ไขให้การคืนเงินอากรแก่ของที่ส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปต่างประเทศ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เวลา และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

(๗) แก้ไขกรณีของส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปต่างประเทศ ที่มีการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใดด้วยของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้คืนเงินอากรแก่ของดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข เวลา และวิธีการที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

(๘) แก้ไขให้เฉพาะการค้าประกันของกระทรวงการคลังและธนาคารเท่านั้นที่สามารถนำมาแทนการชำระอากร ในกรณีผู้นำของเข้าแสดงความจำนงว่าของที่นำเข้าจะใช้เฉพาะในการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ด้วยของที่นำเข้ามานั้น เพื่อส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศหรือส่งกลับออกไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปต่างประเทศ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ ทรี แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

(๙) แก้ไขถ้อยคำให้สอดคล้องกับการแก้ไขมาตรา ๑๙ ทวิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พุทธศักราช ๒๔๘๒)

๑.๔ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สอดคล้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๕ และสภาพการณ์ปัจจุบัน)

(๑) ยกเลิกบทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้า กรณีที่เห็นว่าราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดเจน หรือไม่น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง(ยกเลิกมาตรา ๑๑ ทวิ)

(๒) ยกเลิกทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรรับของไว้เป็นค่าภาษีหรือชื่อของไว้ หรือตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณากรณีที่ไม่อาจตกลงราคาศุลกากรได้ (ยกเลิกมาตรา ๑๒)

(๓) ให้พนักงานศุลกากร พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจมีอำนาจอายัดสิ่งใด ๆ อันพึงจะต้องริบตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

(๔) ให้นำมาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ และไม่ให้ให้นำมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๗ มาใช้บังคับสำหรับการกระทำความผิดในเขตต่อเนื่อง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ จิตวา)

(๕) ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจตรวจดูหีบห่อที่จะส่งออกว่ามีของห้องห้ามหรือของต้องกำกวดในการนำเข้าหรือไม่ และให้ยึดหรืออายัดของนั้นไว้เพื่อดำเนินคดีได้ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๙)

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) ได้รวมสาระของร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับเดียว เนื่องจากเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรเช่นเดียวกัน

(๒) ตัดการเพิ่มบทนิยามคำว่า “ตัวแทนออกของ” เนื่องจากในพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ มีการใช้ถ้อยคำดังกล่าวเฉพาะในมาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๖/๑ และมาตรา ๑๐๖/๒ อีกทั้งความในมาตรา ๑๐๖ ได้กำหนดเงื่อนไขของการเป็นตัวแทนออกของไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามของคำดังกล่าวไว้

(๓) เพิ่มมาตรา ๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ แทนการเพิ่มเป็นมาตรา ๓/๑ เนื่องจากตามร่างมาตรานี้เป็นการกำหนดอำนาจของอธิบดีกรมศุลกากรเกี่ยวกับการออกระเบียบพิธีการศุลกากรซึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไป แต่มาตรา ๓ เป็นการให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรออกข้อบังคับเพื่อใช้บังคับภายในหน่วยงาน ดังนั้น การเพิ่มความเพื่อให้อธิบดีกรมศุลกากรออกระเบียบจึงต้องอยู่ร่วมกับบทบัญญัติที่ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรดำเนินการใด ๆ (เช่น มาตรา ๔) และได้ตัดถ้อยคำ “นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร” ออกเนื่องจากถ้อยคำดังกล่าวมีลักษณะเปิดกว้างและไม่มีความชัดเจน แต่ตามร่างนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรสามารถออกระเบียบพิธีการศุลกากรได้ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยศุลกากร นอกจากนี้ ร่างมาตรานี้มิได้กำหนดสภาพบังคับ(บทกำหนดโทษ) แก่บุคคลที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบพิธีการศุลกากรที่อธิบดีกรมศุลกากรกำหนด ดังนั้น การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบพิธีการศุลกากรดังกล่าว หากมิใช่กรณีกฎหมายว่าด้วยศุลกากรได้บัญญัติเป็นความผิดไว้ย่อมไม่อาจถือเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่จะสามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ (บททั่วไปที่กำหนดให้

ลงโทษผู้กระทำความผิดกรณีที่ไม่มีความหมายกำหนดโทษไว้โดยเฉพาะ) เพราะเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติ จึงมิใช่เป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ โดยผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงว่า ต้องการให้ผู้ฝ่าฝืนระเบียบพิธีการศุลกากรดังกล่าวมีความผิดและรับโทษเฉพาะที่กฎหมายว่าด้วยศุลกากรกำหนดเป็นความผิดและบทกำหนดโทษไว้เท่านั้น เช่น การกำหนดให้บุคคลใดสำแดงรายการใด หากบุคคลนั้นสำแดงเท็จจะมีความผิดตามมาตรา ๙๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ เป็นต้น (เพิ่มมาตรา ๔/๑)

(๔) รวมสาระของการยกเลิกมาตรา ๑๑ (ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรกำหนดราคาศุลกากรสำหรับของที่นำเข้า กรณีที่เห็นว่าราคาสำแดงของของที่นำเข้ามีราคาต่ำอย่างปรากฏชัดหรือไม่ น่าจะเป็นมูลค่าอันแท้จริง) และการยกเลิกมาตรา ๑๒ (ให้อำนาจอธิบดีกรมศุลกากรรับของไว้เป็นค่าภาษีหรือชื่อของไว้ หรือตั้งอนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณากรณีที่ไม่อาจตกลงราคาศุลกากรได้) ไว้เป็นร่างมาตราเดียวกันเนื่องจากการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ติดต่อกันซึ่งอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกันและยังมิได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแต่อย่างใด (ร่างมาตรา ๕)

(๕) ได้แก้ไขเพิ่มเติมรูปแบบมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบการร่างกฎหมาย (ร่างมาตรา ๖)

(๖) ตัดกรณีการเพิ่มความเป็นมาตรา ๒๗ วรรคสองและวรรคสาม และมาตรา ๙๙ วรรคสอง ที่กำหนดให้การกระทำตามมาตรา ๒๗ กรณีการนำหรือพาของที่ยังมิได้เสียค่าภาษี หรือของต้องจำกัดหรือของต้องห้าม หรือที่ยังมิได้ผ่านศุลกากรโดยถูกต้องเข้ามาในหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรให้เป็นความผิดโดยไม่ต้องคำนึงว่า ผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ และการกำหนดให้รับของดังกล่าวโดยไม่คำนึงว่าจะมีบุคคลใดต้องรับโทษหรือไม่ ออกเนื่องจากการกระทำดังกล่าวมีการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พระพุทธศักราช ๒๔๘๒ แล้ว จึงเป็นกรณีที่มีบทบัญญัติใช้บังคับอยู่แล้วในปัจจุบัน และไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ อีก (ยกเลิกการแก้ไขเพิ่มเติมร่างมาตรา ๕ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สอดคล้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรการค้า ๑๙๙๔ และสภาวะการณ์ปัจจุบัน))

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำตามร่างเดิมซึ่งมีสาระเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๗ จัดว่า กรณีการนำบทบัญญัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรมาใช้บังคับในเขตต่อเนื่องโดยอนุโลมเพื่อให้เกิดความชัดเจนและเหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๗)

(๘) ได้ตัดกรณีที่กำหนดให้เรือที่บรรทุกสินค้าหรือมีแต่อับเฉาซึ่งมาแต่ภายในพระราชอาณาเขตต้องยื่นรายงานต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ออก เนื่องจากตามมาตรา ๓๖ มิใช่บังคับกับกรณีเรือที่บรรทุกสินค้าหรือมีแต่อับเฉาที่มาจากภายในพระราชอาณาเขต และโดยที่การรายงานเรือจะต้องเป็นไปตามแบบใบแนบ ๑ ท้ายพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งอธิบดี

กรมศุลกากรมีอำนาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในใบแนบ ๑ ได้อยู่แล้วตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดสาระให้อธิบดีกรมศุลกากรกำหนดแบบรายงานเรืออีก (ร่างมาตรา ๘)

(๙) ให้พนักงานศุลกากรมีอำนาจอายัดของที่ต้องห้ามมิให้นำเข้ามาหรือของต้องจำกัดในการนำเข้าได้ และแก้ไขถ้อยคำเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าเป็นกรณีการรายงานเรือที่นำของเข้ามาในราชอาณาจักรและการส่งของออก (ร่างมาตรา ๙)

(๑๐) แก้ไขเพิ่มเติมให้การยื่นบัญชีรายชื่อสินค้าสำหรับเรือเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ในใบแนบ ๘ ท้ายพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๕๖๙ เนื่องจากอธิบดีกรมศุลกากรสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการในใบแนบ ๘ ได้ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๘) พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดสาระให้อธิบดีกำหนดแบบบัญชีรายชื่อสินค้าสำหรับเรืออีก (ร่างมาตรา ๑๐)

(๑๑) โดยที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า การกำหนดให้ผู้ส่งออกที่ยื่นใบขนสินค้าขาออกโดยสำแดงการขอคืนภาษีไว้แต่มีของไม่ตรงตามที่สำแดงให้ถือว่าเป็นความผิดโดยไม่ต้องคำนึงว่ามีเจตนาหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่ อาจทำให้ผู้ส่งออกที่สุจริตไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย ซึ่งสำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อสังเกตในประเด็นเดียวกันว่า การตัดองค์ประกอบความผิดเกี่ยวกับการกระทำโดยทุจริตออก จะทำให้ผู้ส่งออกที่สุจริตไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และอาจถูกดำเนินคดีอาญาได้ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การยื่นคำขอคืนค่าอากรอาจมีกรณีไม่ตรงกับรายการของที่สำแดงได้ เช่น ความผิดพลาดของผู้ยื่นคำขอคืนค่าอากร และเพื่อเป็นการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ส่งออกที่สุจริต จึงควรกำหนดให้การยื่นคำขอคืนค่าอากรที่ไม่ตรงกับรายการที่สำแดง จะเป็นความผิดต่อเมื่อไม่ตรงกันในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และเห็นควรให้ตัดถ้อยคำว่า “โดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้สำแดงมีเจตนาหรือประมาทเลินเล่อหรือไม่” ออก นอกจากนี้ผู้แทนกรมศุลกากรขอเพิ่มเติมสาระในตัวร่างเพื่อให้ครอบคลุมถึงการขอคืนค่าอากรกรณีการส่งออกตามมาตรา ๑๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ ไม่ตรงตามที่สำแดงให้เป็นความผิด เพื่อให้ครอบคลุมถึงการโอนสินค้าเข้าคลังสินค้าทัณฑ์บนในเขตปลอดอากรซึ่งถือเป็นการส่งออกตามมาตรา ๑๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๒ แม้ไม่มีกรณีที่พนักงานศุลกากรตรวจของที่ได้บรรทุกลงเรือ หรือนำไปยังท่าเทียบท่าเรือ ท้ายเทียบเรือ หรือที่อื่นเพื่อส่งออกก็ตาม นอกจากนี้ได้แก้ไขอัตราโทษปรับจากเดิมที่กำหนดให้ปรับสามเท่าของจำนวนค่าภาษีที่ขอคืนเป็นให้ปรับเท่าของค่าอากรที่ขอคืน เนื่องจากมาตรานี้ไม่มีการกำหนดเรื่องการขอคืนค่าภาษี (ร่างมาตรา ๑๑)

(๑๒) ในการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖ ที่กำหนดให้ผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าให้เป็นตัวแทนในเรื่องสินค้ากรณีการดำเนินการใด ๆ ในทางศุลกากร เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่อนุมัติแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่าตนมิได้เป็นผู้ก่อหรือรู้เห็นเป็นใจด้วย นั้น ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ตัวแทนออกของต้อง

รับผิดชอบจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากตามสาระของร่างเดิมกำหนดให้ตัวแทนออกของต้องรับผิดชอบในการกระทำของตนเช่นเดียวกับผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออก ซึ่งตามหลักทั่วไปของกฎหมายอาญาบุคคลจะต้องรับผิดชอบในทางอาญาต่อเมื่อกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การกำหนดสาระไว้ดังเช่นตามร่างเดิมอาจเป็นการขัดกับหลักการดังกล่าวได้ จึงได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยกำหนดให้ตัวแทนออกของต้องรับผิดชอบเช่นเดียวกับเจ้าของสินค้าต่อเมื่อได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกำหนดข้อยกเว้นไว้ด้วยว่า เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด เพื่อกำหนดให้ตัวแทนออกของมีหน้าที่ในการพิสูจน์ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๓)

นอกจากนี้ ได้ตัดถ้อยคำตามมาตรา ๑๐๖ เดิม ที่กำหนดกรณีการมอบอำนาจของตัวแทนออกของในการดำเนินพิธีการศุลกากรเป็นสองวิธีการคือ โดยแจ้งชัดและโดยปริยาย ซึ่งตามข้อเท็จจริงที่ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจง ในการดำเนินพิธีการศุลกากรของตัวแทนออกของจะต้องมีใบรับมอบอำนาจจากเจ้าของสินค้าในการดำเนินการทุกกรณี จึงได้ตัดความดังกล่าวออกเนื่องจากไม่มีการมอบอำนาจโดยปริยาย (ร่างมาตรา ๑๒)

(๑๓) เพิ่มมาตรา ๑๐๖/๒ ให้ตัวแทนออกของที่ดำเนินการแทนพนักงานศุลกากรต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพนักงานศุลกากร เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิด เนื่องจากในการออกของตัวแทนออกของจะเป็นผู้กระทำการด้วยตนเอง เมื่อได้กำหนดให้ตัวแทนออกของเป็นผู้มีหน้าที่โดยตรงจึงควรมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกับพนักงานศุลกากร (ร่างมาตรา ๑๓)

(๑๔) กรณีการกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินพิธีการศุลกากรหรือการให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร ซึ่งตามร่างเดิมกำหนดไว้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๐๖ โดยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๑๐๖ เป็นการกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมกรณีการขอสำเนาเอกสาร ส่วนตามร่างนี้เป็นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมสำหรับการดำเนินพิธีการศุลกากร และการดำเนินการใด ๆ ในทางศุลกากรซึ่งเป็นคนละกรณีกัน จึงเห็นควรให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๐๖/๑ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๑๕) แยกกรณีการกำหนดความผิดของผู้ควบคุมอากาศยานที่ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและต้องระวางโทษ เป็นวรรคสอง เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๑๕)

(๑๖) เพิ่มจำนวนเงินขั้นต่ำในการคืนเงินอากรแก่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกในกรณีที่มีของส่งกลับออกไปยังเมืองต่างประเทศ หรือส่งกลับไปเป็นของใช้สิ้นเปลืองในเรือเดินทางไปเมืองต่างประเทศ จากเดิมที่กำหนดให้คืนเงินค่าอากรเก็บในสิบส่วน หรือส่วนที่เกินกว่าหนึ่งพันบาท เป็น เก็บในสิบส่วน หรือส่วนที่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาทของจำนวนที่ได้เรียกเก็บไว้ โดยคำนวณตามใบขนสินค้าขาออกแต่ละฉบับแล้วแต่จำนวนใดจะสูงกว่า เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบัน (ร่างมาตรา ๑๖)

(๑๗) เพิ่มสาระให้ครอบคลุมการโอนสินค้าเข้าไปในคลังสินค้าทัณฑ์บนหรือ การจำหน่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับยกเว้นอากรตามมาตรา ๑๙ จัตวา หากมีการสำแดงขอคืนเงินอากร ในใบขนสินค้าขาออกประเภทขอคืนอากร ให้คืนเงินอากรขาเข้าสำหรับของดังกล่าวด้วย (ร่างมาตรา ๑๗)

(๑๘) เพิ่มเติมให้ผู้นำเข้าสามารถนำหลักประกันอื่นที่อธิบดีกรมศุลกากรหรือ ผู้ที่อธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเห็นสมควรแทนการชำระอากรขาเข้าที่ต้องเสียได้ นอกจากรับการ ค่าประกันของกระทรวงการคลังหรือธนาคาร (ร่างมาตรา ๑๘)

๓. ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตสำหรับการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัตินี้ รวม ๒ ประการ คือ

(๑) ข้อความในคำปรารภ “...โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ...” ควรแก้ไขเป็น “...โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา...” เพื่อให้สอดคล้องกับ ข้อเท็จจริงในปัจจุบัน นั้น โดยที่ตามขั้นตอนการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ จะยังไม่กำหนด ถ้อยคำดังกล่าวไว้เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตียังมิได้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ซึ่งการกำหนด ถ้อยคำดังกล่าวจะอยู่ในขั้นตอนของการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) ตามร่างมาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๑๖ ข้อความ “...การดำเนินการหรือให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากร...” ที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่มีความหมายค่อนข้างกว้างและไม่ชัดเจน ว่า อธิบดีจะดำเนินการและเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใดบ้าง หากจะปรับปรุงข้อความให้เป็นไปตาม เหตุผลที่กระทรวงการคลังเสนอว่าเฉพาะกรณีที่ได้รับการบริการจากกรมศุลกากรเป็นกรณีพิเศษ นอกเหนือจากวิธีการปกติทั่วไป เพื่อให้ชัดเจนขึ้นและเป็นประโยชน์ในการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ในกฎกระทรวงต่อไปจะเหมาะสมกว่าหรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณา แล้วเห็นว่า เนื่องจากในทางปฏิบัติของกรมศุลกากรสามารถแยกกรณีการดำเนินการออกของได้ เป็นสองกรณี คือ การดำเนินการพิธีการศุลกากรซึ่งเป็นการดำเนินการทางพิธีการศุลกากรที่เกี่ยวกับการ นำเข้าและการส่งออก และการให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากรซึ่งเป็นการให้บริการอื่นที่ไม่ได้ เกี่ยวกับการนำเข้าหรือการส่งออก เช่น การสอบถามพิกัดอัตราศุลกากรล่วงหน้า ค่าธรรมเนียมในการ ตรวจเอ็กซเรย์สินค้าที่จะมีการจัดเก็บ ซึ่งกรณีการให้บริการใด ๆ ในทางศุลกากรจะเป็นกรณี ที่ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนว่าเป็นกรณีใดบ้างและอาจไม่ใช่เป็นการจัดเก็บในกรณีพิเศษที่ นอกเหนือจากวิธีการดำเนินการโดยปกติทั่วไป อีกทั้งในการกำหนดการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในกรณี ต่าง ๆ จะต้องออกเป็นกฎกระทรวงซึ่งต้องผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและสำนักงาน

คณะกรรมการกฤษฎีกาคำด้วย ดังนั้น การใช้ด้วยคำในลักษณะดังกล่าวจึงสามารถกำหนดขอบเขตให้ชัดเจนได้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงอยู่แล้ว จึงมิได้แก้ไขการใช้ด้วยคำดังกล่าว

๓.๒ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

๑. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและสำนักงานศาลยุติธรรมมีข้อสังเกตทำนองเดียวกันว่า ร่างมาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้แก้ไขให้การณผู้ส่งออกที่ยื่นใบขนสินค้าขาออกโดยสำแดงการขอคืนภาษีไว้ด้วย แต่มีของไม่ตรงตามสำแดง หรือของขาด หรือไม่มีของที่สำแดง ให้ถือเป็นความผิด โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่ามีเจตนาหรือประมาทเลินเล่อ จากเดิมที่ต้องปรากฏว่าเป็นการกระทำทุจริต อาจทำให้ผู้ส่งออกที่สุจริตไม่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย นอกจากนี้ วรรคสองกำหนดให้ของดังกล่าวต้องถูกริบหมดโดยไม่พิจารณาว่า บุคคลใดจะรับโทษหรือไม่ ซึ่งอาจไม่เป็นธรรมสำหรับกรณีมีรายการคลาดเคลื่อนเล็กน้อย เช่น เรื่องน้ำหนัก หรือสี เป็นต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาแล้ว และได้แก้ไขสาระของการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๐ ว่า เป็นการณการขอคืนค่าอากรไม่ตรงตามที่สำแดงในใบขนสินค้าจะเป็นความผิดต่อเมื่อมีการตรวจพบของที่ไม่ตรงตามสำแดงในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ และตัดด้วยคำที่ว่า “...โดยมิพักต้องคำนึงว่าผู้สำแดงมีเจตนาหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อหรือไม่...” ออก เพื่อให้ตรงตามเจตนารมณ์ของตัวร่างฯ ที่ประสงค์จะให้มีการลงโทษแก่ผู้มีเจตนาสำแดงการขอคืนอากรอันเป็นเท็จเท่านั้น

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ มีประเด็นอภิปรายในสองประเด็นว่า

๒.๑ การแก้ไขกฎหมายว่าด้วยศุลกากร กระทรวงการคลังได้เสนอมาเพื่อดำเนินการแล้วหลายฉบับหลายเรื่อง บางฉบับอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา ฉะนั้น ในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาควรคำนึงถึงขั้นตอนและระยะเวลาการประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายด้วย เพื่อให้กฎหมายที่ประกาศใช้ก่อนและหลังมีความสอดคล้องกัน อย่างไรก็ตามในกรณีที่ร่างกฎหมายอยู่ในขั้นตอนและมีเนื้อหาที่สามารถรวมกันเป็นฉบับเดียวได้ เช่น อยู่ในขั้นตอนการตรวจพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วยกัน ก็สมควรรวมเป็นฉบับเดียวหากพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหมาะสม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวอยู่แล้ว

๒.๒ หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้กำหนดลงไป ในรายละเอียดของการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติอย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจจะทำให้การพิจารณาในชั้นของสภาฯ มีปัญหาหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมว่า เป็นการแก้ไขในหลักการหรือไม่สมควรพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมหลักการของร่างพระราชบัญญัติให้มีความยืดหยุ่นเพื่อให้สามารถแก้ไขเพิ่มเติมในชั้นการพิจารณาของสภาฯ ได้โดยไม่ขัดกับหลักการที่คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบไว้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอเรียนชี้แจงว่า เนื่องจากกรณีตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการ

รวมสาระของการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยศุลกากรหลายฉบับรวมอยู่ในฉบับเดียว และเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในหลายเรื่อง การเขียนหลักการจึงได้เขียนในหลักการให้เกิดความยืดหยุ่นแต่ไม่เกินหลักการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ ซึ่งเป็นไปโดยสอดคล้องกับข้อสังเกตข้างต้นแล้ว

๓.๓ ร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยศุลกากรให้สอดคล้องกับความตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า ๑๙๙๔ และสภาวะการณ์ปัจจุบัน)

๑. สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีข้อสังเกตว่า ในชั้นการตรวจพิจารณา ร่างพระราชบัญญัตินี้ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สมควรให้สำนักงานฯ ดำเนินการทำนองเดียวกับร่างพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ตามข้อ ๓.๒ (ให้คำวินิจฉัยขั้นตอนและระยะเวลาในการประกาศใช้บังคับเป็นกฎหมายด้วยเพื่อให้กฎหมายที่ประกาศใช้ก่อนและหลังมีความสอดคล้องกัน กรณีร่างกฎหมายที่อยู่ในขั้นตอนและมีเนื้อหาที่สามารถรวมกันเป็นฉบับเดียวกันได้ ก็สมควรรวมกันเป็นฉบับเดียว หากพิจารณาแล้วเห็นว่าเหมาะสม) ซึ่งได้ดำเนินการตามแนวทางดังกล่าวแล้วดังที่ได้ชี้แจงแล้วในข้อ ๓.๒

๒. คณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย) มีประเด็นอภิปรายรวมสองประเด็น คือ

๒.๑ ตามร่างมาตรา ๖ กำหนดให้การกระทำที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และตามร่างมาตรา ๙ กำหนดให้การกระทำตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๔ ให้ถือว่าเป็นความผิดโดยมีพิกัดต้องคำนึงว่าผู้กระทำมีเจตนาหรือกระทำ โดยประมาทเลินเล่อหรือไม่ นั้น เห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวตรงกับกฎหมายปัจจุบันในมาตรา ๑๖ จึงไม่จำเป็นต้องตัดข้อความดังกล่าวแล้วนำมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ และมาตรา ๔๔ แต่อย่างใด และเห็นควรให้คงมาตรา ๑๖ ไว้เช่นเดิม ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) เห็นด้วยและแก้ไขให้เป็นไปตามนั้นแล้ว

๒.๒ กฎหมายว่าด้วยศุลกากรเป็นกฎหมายพิเศษ บทบัญญัติดังกล่าวตามข้อ ๑. เป็นข้อยกเว้นของหลักกฎหมายทั่วไป ซึ่งบทบัญญัติในทำนองนี้ได้มีบัญญัติในกฎหมายอื่นบ้างแล้ว เช่น กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค หากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีการศึกษารวบรวมกฎหมายต่าง ๆ ที่มีบทบัญญัติทำนองนี้ไว้ก็จะเป็นข้อมูลในเชิงวิชาการด้านกฎหมายอย่างยิ่ง ซึ่งสำนักงานฯ จะได้ดำเนินการในโอกาสต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ตุลาคม ๒๕๔๗

คำนิยาม

1. ของต้องห้าม

ของต้องห้ามหมายถึงของที่มิกฎหมายกำหนดห้ามนำเข้ามาหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักรโดยเด็ดขาด และในบางกรณีห้ามการส่งผ่านด้วย ผู้ใดนำสินค้าต้องห้ามเข้ามาหรือส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร จะมีความผิดต้องรับโทษตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเป็นความผิดตามมาตรา 27 และ 27 ทวิของกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าต้องห้ามในการนำเข้า-ส่งออก มีดังนี้

1.1 วัตถุลามก การนำเข้าและส่งออกวัตถุลามก ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบหนังสือ ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ขึ้นรูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย และภาพยนตร์ลามกหรือวัตถุลามกอื่น ๆ

1.2 สินค้าที่มีตราหรือลวดลายเป็นรูปธงชาติ

1.3 ยาเสพติดให้โทษ

1.4 เงินตรา พันธบัตร ใบสำคัญรับคอกเบียพันธบัตรอันเป็นของปลอมหรือแปลงหรือยักยอกที่ ทำให้น้ำหนักลดลงโดยทุจริต

ดวงตราแผ่นดิน รอยตราแผ่นดินหรือพระปรมาภิไธย ดวงตราหรือรอยตราของทางราชการอันเป็นของปลอม

1.5 สินค้าละเมิดลิขสิทธิ์ เช่น แถบบันทึกเสียง (เทปเพลง) แผ่นบันทึกเสียง (คอมแพคดิสก์) แถบบันทึกภาพ (วีดีโอเทป) โปรแกรม

คอมพิวเตอร์ หนังสือ หรือสินค้าอื่นใดที่ทำซ้ำหรือคัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

1.6 สินค้าปลอมแปลงหรือเลียนแบบเครื่องหมายการค้า

2. ของต้องจำกัด

ของต้องจำกัด หมายถึงสินค้าที่มีกฎหมายกำหนดว่าหากจะมีการนำเข้า-ส่งออกหรือผ่านราชอาณาจักรจะต้องได้รับอนุญาตหรือปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ เช่น ต้องมีใบอนุญาตการนำเข้าและส่งออก ต้องปฏิบัติตามประกาศอันเกี่ยวกับฉลากหรือใบรับรองการวิเคราะห์ หรือเอกสารกำกับยา เป็นต้น ผู้ใดนำของต้องจำกัดเข้ามา หรือส่งออก หรือส่งผ่านราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายที่กำหนดไว้ให้ครบถ้วน จะมีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ๆ และเป็นความผิดตามมาตรา 27 และ 27 ทวิของกฎหมายศุลกากรด้วย ตัวอย่างสินค้าที่มีมาตรการนำเข้า, สินค้าที่มีมาตรการส่งออก, สินค้ามาตรฐานและมาตรฐานสินค้า สามารถดูได้ที่ กรมการค้าต่างประเทศ จัดระเบียบเพื่อควบคุมการนำเข้าหรือส่งออก มีดังนี้

- 2.1 เงินตราไทยและเงินตราต่างประเทศ
- 2.2 พันธุ์ยางและยางธรรมชาติ
- 2.3 ยาสูบ รวมถึงต้นยาสูบและใบยาเส้น
- 2.4 สัตว์และซากสัตว์
- 2.5 เครื่องวิทยุคมนาคม และส่วนแห่งเครื่องวิทยุคมนาคม
- 2.6 อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

- 2.7 วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- 2.8 ยา เชื้อโรค และพิษจากสัตว์
- 2.9 สุรา
- 2.10 สินค้าประเภทอาหารที่มีความหวานเจือปน
- 2.11 เครื่องขัง ตวง วัด

กรมศุลกากรมีหน้าที่ป้องกันการนำเข้า หรือส่งออก หรือส่งผ่านสินค้าต้องห้าม ส่วนสินค้าต้องจำกัด กรมศุลกากรมีหน้าที่ต้องตรวจสอบว่า การนำเข้า หรือส่งออก หรือส่งผ่านแดน ได้รับอนุญาตและปฏิบัติตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ครบถ้วนหรือไม่ สำหรับบัญชีรายชื่อสินค้าต้องห้ามต้องจำกัด สามารถตรวจสอบได้จาก กระทรวงพาณิชย์

การจัดระดับตัวแทนออกของรับอนุญาต (LICENSED CUSTOMS BROKER)

เป็นมาตรการหนึ่งของกรมศุลกากรเพื่ออำนวยความสะดวกในการนำเข้าหรือส่งออกสินค้าโดยทำการคัดเลือกตัวแทนออกของรับอนุญาตที่มีความรู้ประสบการณ์เข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบพิธีการศุลกากรแทนกรมศุลกากรเพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระและลดขั้นตอนพิธีการศุลกากรให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

คุณสมบัติของตัวแทนออกของรับอนุญาต

- (1) เป็นนิติบุคคล มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาท
- (2) มีผู้ชำนาญการศุลกากรที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ชำนาญการศุลกากรจากกรมศุลกากรตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กรมศุลกากรกำหนดอย่างน้อย 1 คน โดยจะต้องจัดให้มีภายใน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่กรมศุลกากรอนุมัติให้เป็นตัวแทนออกของรับอนุญาต
- (3) ต้องวางหลักประกันเป็นหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือหลักทรัพย์อื่นใดที่กรมศุลกากรเห็นชอบ ในวงเงินไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท
- (4) มีความพร้อมในการผ่านพิธีการศุลกากรด้วยระบบแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Interchange: EDI) ตามหลักเกณฑ์ที่กรมศุลกากรกำหนด
- (5) ไม่มีประวัติการกระทำความผิดตามกฎหมายศุลกากรหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการศุลกากร โดยการตรวจสอบประวัติย้อนหลัง 2 ปี นับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอ เว้นแต่กรณีที่เป็นความผิดเล็กน้อย หรือความผิดที่กรมศุลกากรเห็นควรให้ได้รับการผ่อนผัน

เอกสารที่ใช้ในการสมัครเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาต

- (1) คำร้องขอสมัครเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาต
- (2) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมการรับรองเอกสารจากกรมทะเบียนการค้าไม่เกิน 30 วันนับแต่วันที่กรมทะเบียนการค้ารับรอง
- (3) ใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 20)
- (4) บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น พร้อมการรับรองเอกสารจากกรมทะเบียนการค้าไม่เกิน 30 วันนับแต่วันที่กรมทะเบียนการค้ารับรอง
- (5) บัญชีรายชื่อลูกค้า พร้อมสำเนาบัตรตัวอย่างลายมือชื่อเจ้าของหรือผู้จัดการ หรือหนังสือรับรองการจดทะเบียน หรือหนังสือรับรองการว่าจ้าง หรือหลักฐานที่มีการว่าจ้าง
- (6) ขอดประมาณการที่จะขอรับชดเชยค่าภาษีอากร ยอดเงินค้ำประกันตามมาตรา 19 ทวิ และยอดเงินวางประกันค่าภาษีอากรกรณีขอรับของไปก่อนในช่วง 3 เดือน ก่อนยื่นคำร้องขอรวมกัน

ขั้นตอนการรับสมัครคัดเลือกผู้ชำนาญการศุลกากร

(1) ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาต ยื่นคำร้องพร้อมเอกสารประกอบทั้งหมดที่ส่วนหลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร อาคาร 120 กรมศุลกากร

(2) กรมศุลกากรจะพิจารณาคุณสมบัติและยื่นทะเบียนรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

(3) ผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาตจะต้องทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนต่อกรมศุลกากรภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งโดยการลงทะเบียนตอบรับทางไปรษณีย์ กรณีผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาตมิได้มาทำสัญญาประกันและทัณฑ์บนต่อกรมศุลกากรภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวจะถือว่าสละสิทธิ์

หลักประกัน

เพื่อเป็นหลักประกันค่าภาษีอากรที่กรมศุลกากรอาจเรียกเก็บเพิ่มเติมจากตัวแทนออกของรับอนุญาตหลังจากที่ได้ส่งมอบของออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว หรือเรียกเงินชดเชยค่าภาษีอากรหรือเงินอากรที่รับไปแล้วคืนหรือในกรณีที่ตรวจพบการกระทำผิดซึ่งอาจต้องชำระค่าปรับ ตัวแทนออกของรับอนุญาตจะต้องทำสัญญาประกันทัณฑ์บนตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด โดยจัดให้มีหนังสือค้ำประกันของธนาคาร หรือหลักทรัพย์อื่นใดที่กรมศุลกากรเห็นชอบ ในวงเงินร้อยละ 25 ของประมาณการที่จะขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร ยอดคืนเงินอากรตามมาตรา 19 ทวิ และยอดเงินวางประกันค่าภาษีอากรกรณีขอรับของไปก่อนช่วง 3 เดือนก่อนยื่นคำร้องขอรวมกัน ทั้งนี้วงเงินค้ำประกันต้องไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาท ยกเว้นตัวแทนออกของรับอนุญาตปฏิบัติพิธีการและตรวจปล่อยของเร่งด่วน ณ สนามบินศุลกากร โดยไม่มีธุรกรรมเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์การคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ และการชดเชยค่าภาษีอากร วางหลักประกันไม่ต่ำกว่า 2 ล้านบาท

สิทธิพิเศษที่ตัวแทนออกของรับอนุญาตจะได้รับ

(1) สิทธิพิเศษในการนำของเข้า

1.1 ให้ผ่านการตรวจสอบใบขนสินค้าขาเข้าโดยไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (GREEN LINE) ของระบบ EDI โดยกรมศุลกากรจะตรวจ สอบราคาประเมิน พิกัดอัตราศุลกากร และการคำนวณหลังจากที่ได้ส่งมอบของออกไปจากอาคารของศุลกากรแล้ว เว้นแต่หน่วยงานตรวจปล่อยตรวจพบความผิดก็ให้ดำเนินการไปตามปกติ

1.2 กรณีสินค้าที่นำเข้าต้องส่งตัวอย่างเพื่อทำการวิเคราะห์ หรือเจ้าหน้าที่ประเมินอากรต้องตรวจสอบตัวอย่าง ให้ส่งตัวอย่างภายหลังจากที่ได้ส่งมอบของออกไปจากอาคารของศุลกากรแล้วเว้นแต่มีระเบียบกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หรือเป็นของที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้ส่งตัวอย่างก่อนส่งมอบ

1.3 กรณีสินค้าที่นำเข้ามาในลักษณะ BULK CARGO ไม่ต้องจำกัดปริมาณ เว้นแต่เป็นเงื่อนไขของหน่วยงานอื่น

1.4 การตรวจปล่อยสินค้าขาเข้าให้ใช้อัตราเปิดตรวจกึ่งหนึ่งของอัตราเปิดตรวจตามปกติ เว้นแต่จะมีระเบียบกรมศุลกากรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

(2) สิทธิพิเศษในการส่งของออก

2.1 ให้ผ่านการตรวจสอบใบขนสินค้าขาออกโดยไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (GREEN LINE) ของระบบ EDI โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบราคาประเมิน พิศัฒตราศุลกากร และการคำนวณ หลังจากที่ได้ส่งออกไปแล้ว

2.2 ให้สั่งการตรวจว่า “ตัวแทนออกของรับอนุญาต ให้สัฒการการบรรทุก” เว้นแต่กรมศุลกากรจะสุ่มตรวจตามสมควร กรณีที่ต้องมีการดำเนินการอื่นใดตามเงื่อนไขที่กฎหมายอื่นกำหนดไว้ ให้ดำเนินการไปตามนั้น

2.3 การตรวจของส่งออก

2.3.1 ให้งดเว้นการตรวจของ เว้นแต่จะสุ่มตรวจโดยระบบ PROFILE หรือมีคำสั่งพิเศษให้ตรวจของ

2.3.2 ให้งดเว้นดำเนินการขั้นตอนควบคุมการบรรทุกเข้าคอนเทนเนอร์ การร้อยแถบเหล็ก RTC และการออกไปกำกับคอนเทนเนอร์ ให้เป็นหน้าที่ของตัวแทนออกของรับอนุญาตดำเนินการเอง

2.3.3 การชักตัวอย่าง ให้งดเว้นการชักตัวอย่างของที่ส่งออก เว้นแต่กรณีที่กรมศุลกากรเห็นว่ามิเหตุอันสมควร หรือเป็นของที่มี กฎหมายอื่นกำหนดให้ส่งตัวอย่าง สามารถชักตัวอย่าง หรือรับตัวอย่างไว้ภายหลังจากที่ได้ตรวจปล่อยของไปแล้ว

(3) สิทธิพิเศษในการชดเชยค่าภาษีอากร

3.1 ฝ่ายชดเชยอากร ส่วนคืนอากรฯ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร จะจัดพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้โดยเฉพาะ เพื่อรับคำร้อง ขอรับเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่มีเอกสารครบถ้วน ซึ่งยื่นโดยตัวแทนออกของรับอนุญาต โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะจัดพิมพ์บัตร ตามจำนวนเงินที่ขอชดเชยค่าภาษีอากรและจ่ายบัตรภาษีให้ก่อนภายใน 1 วันทำการนับแต่วันที่รับคำขอ

3.2 การตรวจสอบภายหลังรับเงินชดเชยค่าภาษีอากร จะดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 30 วันทำการ นับแต่วันอนุมัติ หากมีการขอ ชดเชยค่าภาษีอากรเกินกว่าจำนวนที่ควรได้รับกรมศุลกากรจะรีบแจ้งผู้ส่งของออก และตัวแทนออกของรับอนุญาต เพื่อนำ บัตรภาษีมาคืนหรือขอใช้เงินคืนพร้อมเงินเพิ่ม หากเพิกเฉยกรมศุลกากรจะบังคับสัญญาประกันและทัณฑ์บนตัวแทนออกของรับอนุญาตต่อไป

3.3 เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ตัวแทนออกของรับอนุญาต ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากรและผู้ที่ได้รับมอบหมายที่ ดำเนินการพิจารณาขอชดเชยค่าภาษีอากรสามารถใช้ดุลยพินิจผ่อนผันระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการชดเชยค่าภาษีอากรที่เกิด ปัญหาในทางปฏิบัติเท่าที่ไม่ขัดกับหลักการชดเชยค่าภาษีอากรในกรณีที่มีอาจดำเนินการได้ ก็จะเสนอกรมฯ สั่งการเป็นรายๆ ไป

(4) สิทธิพิเศษในการคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ

4.1 ตัวแทนออกของรับอนุญาตจะได้รับการพิจารณาอนุมัติหลักการให้เสร็จภายใน 1 วันทำการ นับแต่วันที่ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร ครบถ้วน

4.2 ตัวแทนออกของรับอนุญาตจะได้รับการพิจารณาอนุมัติสูตรการผลิตให้เสร็จภายใน 10 วันทำการ นับแต่วันที่ยื่นคำขอพร้อม เอกสารครบถ้วน ได้รับการผ่อนผันไม่ต้องส่งตัวอย่างและรับรองสูตรการผลิตในใบแนบใบขนสินค้าขาออก หรือสำเนาใบขนสินค้าขาออก เว้นแต่กรณีกัญชา หรือของที่มีกฎหมายอื่นกำหนดให้ส่งตัวอย่าง

4.3 ฝ่ายคืนอากรการผลิตเพื่อการส่งออก ส่วนคืนอากรฯ สำนักสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากร จะจัดพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้โดย เฉพาะเพื่อรับคำขอคืนเงินอากร ซึ่งยื่น โดยตัวแทนออกของรับอนุญาต โดยพนักงานเจ้าหน้าที่จะคืนเงินอากรหรือหนังสือค้ำ ประกันตามจำนวนที่ขอคืนให้ก่อนภายใน 1 วันทำการ นับแต่วันที่รับคำขอพร้อมเอกสารครบถ้วน

4.4 การตรวจสอบภายหลังคืนเงินอากร กรมศุลกากรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วันทำการนับแต่วันอนุมัติ หากมีการคืนเงินอากรเกินกว่าจำนวนที่ควรได้รับกรมศุลกากรจะริบแข็งผู้นำของเข้าและตัวแทนออกของรับอนุญาต เพื่อนำเงินมาคืน พร้อมเงินเพิ่ม หากเพิกเฉยกรมศุลกากรจะบังคับสัญญาประกันทัณฑ์บน ตัวแทนออกของรับอนุญาตต่อไป

4.5 เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ตัวแทนออกของรับอนุญาต ผู้อำนวยการสำนักงานศุลกากร หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ที่ ดำเนินการคืนอากร สามารถใช้ดุลยพินิจผ่อนผันระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการคืนอากรที่เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเท่าที่ไม่ขัดกับ หลักการคืนอากร ในกรณีที่มีอาจดำเนินการได้ ให้เสนอกรมฯ สั่งการเป็นรายๆ ไป

(5) สิทธิพิเศษในการปฏิบัติพิธีการใบขนสินค้าของส่งกลับ (RE-EXPORT)

5.1 สินค้านำเข้าที่ได้ตรวจปล่อยจากอารักขาของศุลกากรแล้ว ให้สามารถใช้สำเนาใบขนสินค้าขาเข้าที่ผู้นำของเข้ารับรองแล้ว ปฏิบัติพิธีการได้

5.2 สินค้านำเข้าที่อยู่ในอารักขาของศุลกากร แต่ส่งออกต่างท่ากับที่นำเข้าให้สามารถชำระอากร 1 ใน 10 ส่วน แต่ไม่เกิน 1,000 บาทได้

5.3 ไม่ต้องผ่านการตรวจร่วมจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร สำนักสืบสวนและปราบปราม เว้นแต่มีเหตุอันควรจึงทำการตรวจร่วม

(6) สิทธิพิเศษในการปฏิบัติพิธีการถ่ายลำ (TRANSHIPMENT) ตัวแทนออกของรับอนุญาต สามารถปฏิบัติพิธีการเกี่ยวกับของถ่ายลำ โดยใช้หลักประกันในการเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาตแทนการค้ำประกันของผู้ถ่ายลำ

(7) สิทธิพิเศษในการปฏิบัติพิธีการขอรับของไปก่อน ตัวแทนออกของรับอนุญาต สามารถยื่นคำร้องขอรับของไปก่อนสำหรับสินค้าที่ไม่ได้ขอสิทธิประโยชน์ทางภาษีอากรตามกฎหมายศุลกากรและกฎหมายอื่น โดยใช้หลักประกันในการเป็นตัวแทนออกของรับอนุญาตแทนการค้ำประกันของผู้นำเข้า เฉพาะการปฏิบัติพิธีการขอรับของไปก่อน ณ สนามบินศุลกากร ทั้งนี้จะต้องยื่นใบขนสินค้าขาเข้าและปฏิบัติพิธีการ ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายใน 10 วัน นับแต่วันที่ได้ส่งมอบของออกไปจากอารักขาของศุลกากรแล้ว

การพิจารณาความผิดของตัวแทนออกของรับอนุญาตและผู้ชำนาญการศุลกากร

กรณีตัวแทนออกของรับอนุญาตและผู้ชำนาญการศุลกากรกระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎระเบียบที่กำหนดไว้ใน การติดต่อกับกรมศุลกากร คณะทำงานพัฒนาตัวแทนออกของรับอนุญาต จะประมวลความผิดของตัวแทนออกของรับอนุญาตและผู้ชำนาญการศุลกากรเสนออธิบดีกรมศุลกากร เพื่อลงโทษ ตั้งแต่ ตักเตือน ภาคทัณฑ์ ระงับหรือเพิกถอนสิทธิ การเป็นตัวแทนออกของอนุญาตหรือผู้ชำนาญการศุลกากร

ประวัติความเป็นมาตัวแทนออกของ*

"ตัวแทนออกของ" เป็นคำที่คนทั่วไปไม่ค่อยรู้จัก แต่ถ้าหากเอ่ยถึง "ชิปปิ้ง" ย่อมเป็นที่รู้จักกันดี นั่นคือบุคคลที่ประกอบอาชีพในการเป็นผู้ติดต่อกับกรมศุลกากรแทน ผู้ประกอบการนำเข้าหรือส่งออก ความจริงคำว่า ชิปปิ้ง (SHIPPING) เป็นคำภาษาอังกฤษซึ่งแปลว่า การส่งของทางเรือ หรือการเดินเรือ ไม่ได้มีความหมายว่า ตัวแทนออกของ แต่อย่างไรก็ตามเพื่อง่ายจะมีคำเรียกที่ปรากฏให้เห็นเป็นทางการก็ตามประกาศกรมศุลกากร ที่ 33/2529 นี้เอง ที่เรียกผู้ประกอบการอาชีพนี้ว่า "ตัวแทนออกของ" ซึ่งก็นับว่าเป็นคำที่กระชับรัดและตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ไม่มีใครทราบว่าอาชีพ "ตัวแทนออกของ" เริ่มมาแต่เมื่อใด ใครเป็นคนแรกที่เริ่มประกอบอาชีพนี้ และใครเป็นผู้นำเข้าหรือส่งออกรายแรกที่จ้างตัวแทนออกของ การศึกษาถึงประวัติความเป็นมาจึงจำเป็นต้องอิงประวัติของงานกรมศุลกากรเพราะอาชีพตัวแทนออกของจะเกิดขึ้นไม่ได้ถ้าไม่มีกรมศุลกากร การปฏิบัติพิธีการศุลกากรที่ปรากฏเป็นทางการนั้นมีขึ้นในราว 100 ปีมานี้เอง คือ เมื่อราวจุลศักราช 1247 หรือ พ.ศ.2428 ในสมัยพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าพร้อมพงศ์อิทธิราช เป็นอธิบดี คือจัดให้เจ้าหน้าที่พนักงานกองภาษีฯเข้าตรวจเอกสารสำคัญ และคิดเงินภาษีฯเข้าและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จดลงบัญชีไว้แผนกหนึ่ง แล้วจึงส่งใบขนสินค้าไปให้เจ้าพนักงานกองรับเงินตรวจรับเงินไว้ และออกใบเสร็จรับเงินให้ แล้วจึงรับสินค้าไปจากอารักขาของกรมศุลกากรได้ทางฝ่ายกองภาษีฯออกก็จัดทำอย่างเดียวกัน รัฐบาลได้ตั้งโรงภาษี (กรมศุลกากร) ขึ้น โดยมีที่ทำการอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยาบริเวณปากคลองผดุงกรุงเกษม (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของธนาคารฮ่องกงและเซี่ยงไฮ้ กรมศุลกากรได้ย้ายที่ทำการมาอยู่ที่บริเวณการทำเรือแห่งประเทศไทย คลองเตย ซึ่งเป็นที่ทำการปัจจุบัน เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2497) การค้าระหว่างประเทศในสมัยนั้นเริ่มขยายเพิ่มมากขึ้น ความจำเป็นในการที่จะต้องหาผู้มีความรู้ทางด้านภาษาจีน และภาษาอังกฤษมีมากขึ้น เพราะในสมัยนั้นทางราชการได้กำหนดให้ผู้นำเข้าหรือผู้ส่งออกต้องสำแดง รายการสินค้าในใบขนสินค้าเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาจีน โดยในราว 90 ปีล่วงมานี้ ถ้าเป็นพ่อค้าจีน ทางราชการอนุญาตให้จดรายการเป็นหนังสือจีนได้ แต่ต้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษมาด้วย 2 ฉบับ เพราะฉะนั้น พวกพ่อค้าจีนจึงจ้างจีนบ้าง ที่รู้ภาษาอังกฤษเป็นผู้แปล และเขียนใบขนสินค้าเป็นภาษาอังกฤษให้ ในใบขนสินค้าจะแสดงราคาของที่นำเข้ามาเท่าใดเจ้าพนักงานก็เรียกเก็บภาษีร้อยละสามจากราคาที่สำแดงนั้นเสียชั้นหนึ่ง ต่อเมื่อเจ้าพนักงานตีราคาเพิ่มเติมจึงเรียกเก็บภาษีอีกครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นสินค้าฯเข้าทุกฉบับ จึงมีตราบอกเลขที่และวันที่ซึ่งได้เสียภาษีประทับไว้ถึงสองเลข (ตัวจริงใบขนสินค้าฯเข้ามีขนาดกว้างยาว 33 x 22.5 เซนติเมตร กระดาษสีเหลือง)

*ที่มา: สมาคมชิปปิ้งแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลดังกล่าวจึงตั้งเป็นข้อสันนิษฐานได้ว่า เป็นยุคเริ่มแรกของการประกอบอาชีพตัวแทนออกของ ซึ่งถือเป็นอาชีพได้อย่างแท้จริง เมื่อทางราชการกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ ตลอดจนเงื่อนไขในการปฏิบัติพิธีการศุลกากร ให้รัดกุมและให้เป็นไปตามระบบสากลมากขึ้น ความจำเป็นในการว่าจ้าง ตัวแทนออกของ ก็มากขึ้นไปด้วย ตัวแทนออกของจึงเป็นอาชีพเก่าแก่ที่อยู่คู่กับกรมศุลกากร และการนำเข้าส่งออก มาช้านานกว่า 125 ปี ปัจจุบันมีนิติบุคคลมากกว่า 300 บริษัท และบุคคลรวมถึงลูกจ้างคนงานที่ประกอบอาชีพนี้ ทั้งระบบรวมกันทั่วประเทศมากกว่า 40,000 คน ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ประกอบการนำเข้าหรือส่งออก ในการดำเนินพิธีการศุลกากรและตรวจปล่อยสินค้าออกไปจากอารักขาของศุลกากร รวมถึงการเคลื่อนย้าย จัดส่งสินค้าไปให้ถึงจุดหมายปลายทาง ด้วยความรวดเร็วและเรียบร้อย นอกจากนี้ยังให้บริการธุรกรรมอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกรมศุลกากร เช่นการคืนเงินอากรวัตถุดิบที่นำเข้าผลิตเพื่อการส่งออก(มาตรา 19 ทวิ) การขอชดเชยอากรสินค้าที่ใช้วัตถุดิบภายในประเทศ เป็นต้น อาชีพตัวแทนออกของ จึงเป็นอาชีพพิเศษที่ต้องรวมคุณสมบัติหลายประการอยู่ในตัว ได้แก่ ความรู้ความชำนาญในระเบียบขั้นตอนพิธีการ พิภคอัตราภาษีของศุลกากร ข้อห้ามข้อกีดกันของสินค้าบางประเภท ขั้นตอนงานที่เกี่ยวข้องกับพิธีการศุลกากรของหน่วยงานของรัฐอื่นๆ เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุขกระทรวงเกษตร คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ฯลฯ ความรู้ในด้านระบบการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางเรือ ทางอากาศ รวมถึงความรู้ด้านภูมิศาสตร์ของประเทศต่างๆ ทั่วโลก ภาษาอังกฤษ ความรู้ในสินค้าประเภทต่างๆ ความรู้เรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ นอกจากนี้ยังต้องมีไหวพริบ ปฏิภาณ ความสามารถในการแก้ไขปัญหา เฉพาะหน้าด้วยความฉับพลัน และรอบคอบ ตลอดจนมีความสัมพันธ์ อันดีกับบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและต้องติดต่อด้วยในการทำงาน ตั้งแต่ เจ้าหน้าที่ศุลกากร ตัวแทนเรือสายการบิน ท่าเรือ รถบรรทุกขนส่ง เป็นต้น และที่สำคัญที่สุด คือความซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ ต่อผู้ใช้บริการ และต่อราชการ มีจรรยาบรรณในการประกอบอาชีพตัวแทนออกของที่ดี มีหน้าที่ช่วยเหลือชี้แนะผู้ว่าจ้าง รักษาความลับของผู้ว่าจ้าง รักษาประโยชน์และชื่อเสียงของผู้ว่าจ้าง ไม่สร้าง ปัญหาอุปสรรคให้แก่ผู้ว่าจ้าง ช่วยเหลือเกื้อกูลเพื่อนร่วมอาชีพ และระวังรักษาประโยชน์ของบ้านเมือง

บทบาทของตัวแทนออกของ

ตัวแทนออกของนับว่าเป็นอาชีพที่มีบทบาทมากต่อธุรกิจการนำเข้าและส่งออก ซึ่งอาจจำแนกได้คือ

(1) บทบาทด้านเป็นคนกลาง

- สร้างสื่อสัมพันธ์ระหว่างเจ้าของสินค้ากับส่วนราชการ
- รักษาคุณธรรมทั้งฝ่ายราชการและเจ้าของสินค้า

(2) บทบาททางด้านส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

- ช่วยขจัดปัญหาและลดขั้นตอนในการนำเข้าและส่งออก
- ช่วยป้องกันและรักษาความเชื่อถือในสินค้าที่ส่งออก

(3) บทบาททางด้านปกป้องสภาวะเศรษฐกิจ

- ปกป้องเงินภาษีอากรของรัฐ

สร้างเสถียรภาพให้แก่ราคาที่นำเข้าและส่งออกปัจจุบันตัวแทนออกของของไทยมีความรู้ความชำนาญทัดเทียมมาตรฐานสากล แต่ยังคงขาดการสนับสนุน และปกป้องจากภาครัฐ ไม่ให้ถูกบริษัทตัวแทนออกของต่างชาติแย่งอาชีพ ซึ่งจะมีผลเสียหายแก่ภาษีอากรของรัฐด้วยในทางอ้อม ที่ผู้นำเข้า-ส่งออกจึงควรส่งเสริม ตัวแทนออกของที่เป็นคนไทย และไม่เลือกใช้ตัวแทนออกของที่เป็นของบริษัทต่างชาติ หรือให้โอกาสแก่ตัวแทนออกของไทยก่อน

ส 02508

ลพ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
12 สำนักวิชาการ. กลุ่มงานบริการ...
5.4 เอกสารประกอบการพิจารณาร่าง
343.056 พระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่...)พ.ด...
2548 อ.พ.2/2548 สมัยสามัญนิติบัญญัติ.

สำนักวิชาการ

www.parliament.go.th/library/

บริการวิชาการ ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์

- ❁ ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
ติดต่อ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๔-๕๙
- ❁ ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย์ การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
ติดต่อ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๔-๕๙
- ❁ ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
ติดต่อ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๔-๕๙

วันจันทร์ - ศุกร์ เวลาราชการ

บริการวิชาการ ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนอุททองใน

๑. ศูนย์บริการวิชาการเฉพาะกิจ (Academic Service Center) บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการทุกสาขาวิชา ณ อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๑ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๑๔ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๓๒๒

๒. ศูนย์สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) บริการค้นคว้าข้อมูลทางวิชาการทุกสาขาวิชา บริการสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูล LEXIS-NEXIS, ฐานข้อมูล ABI/Inform, ฐานข้อมูลDAO : Dissertation Abstracts Online, ฐานข้อมูล NEWSCenter, ฐานข้อมูล TFRC Econ Analysis, สยามจดหมายเหตุ, กฤตภาคข่าว (News Clipping), กฎหมายที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ณ อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓ โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๔๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๔๗๔

วันจันทร์-ศุกร์ เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา

วันประชุมสภา เวลา ๘.๓๐ - ๑๙.๓๐ นาฬิกา

แผนผังศูนย์บริการวิชาการเฉพาะกิจ

Academic Service Center

อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๑

แผนผังศูนย์สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

E-Knowledge Services

อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓

